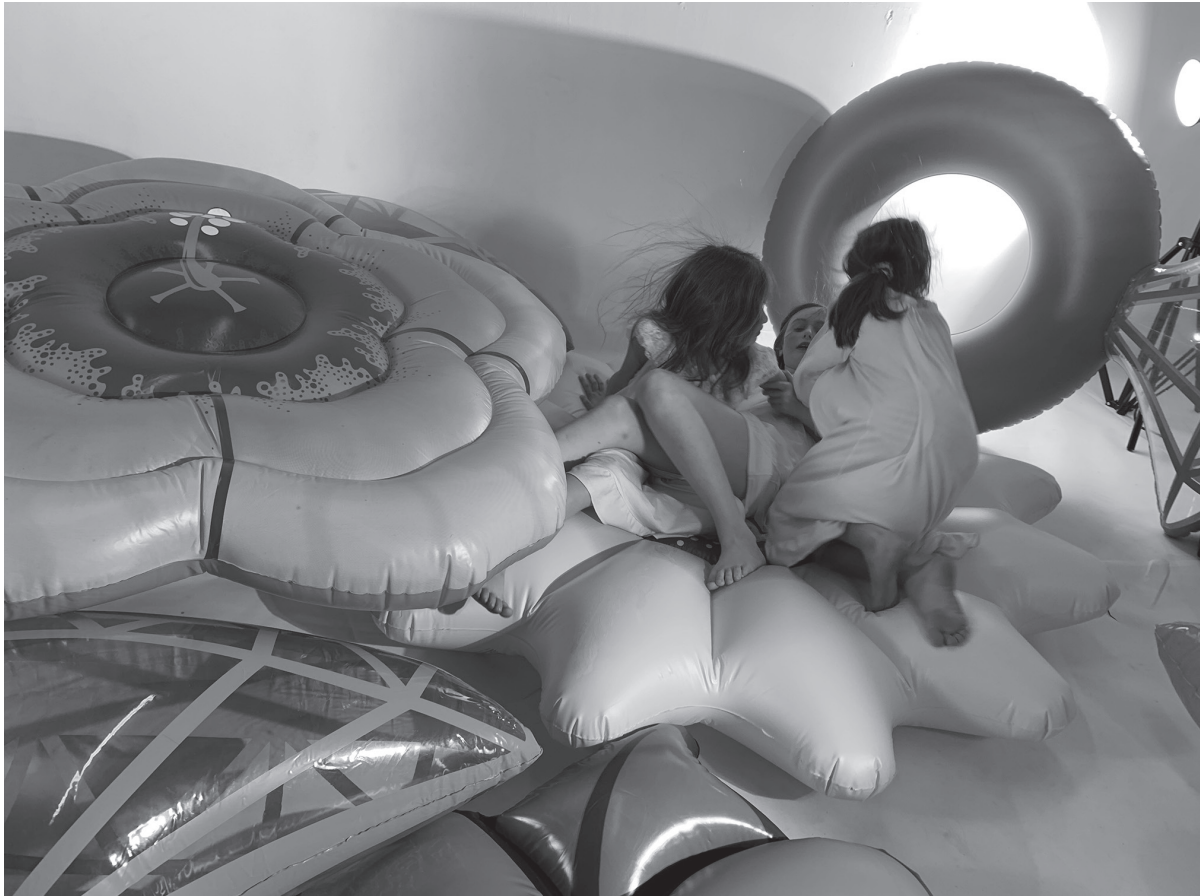

Даниела Костова е родена в София. Завършила е с магистърска степен Политехническият Институт Ренселвър (RPI), Ню Йорк и Националната Художествена Академия в София, специалност живопис. Тя се интересува от сравняване и противопоставяне на различни културни модели, като търси пресечните точки между тях и изследва възникващите от пресичането хибридни форми. Д. Костова излага творбите си на места като Музея в Куинс (Ню Йорк), Института за съвременно изкуство (София), Кунстхале Вiena (Австрия), Биеналето в Антакия (Турция), Центъра за съвременно изкуство (Женева), Фондация Сандрето Ре Ребенденго (Торино), Кунстхале Фридерicianум (Касел) и множество други. Статии за нейните произведения са публикувани в „Ню Йорк Таймс“, „Бруклин Рейт“, „Флаш Арт Интернешънъл“, „Арт ин Америка“ и др. През 2019 Даниела Костова реализира проекта „Мечти за бъдещето“ – опаковане на Рингтурм – главната квартира на австрийската застрахователна фирма Винер Штeдтише. През 2016 художничката представя самостоятелна изложба в Галерия A.I.R. в Ню Йорк и провежда творческа резиденция в Центъра за изкуство и урбанизъм ZK/U в Берлин. През 2011 г. печели наградата Unlimited за съвременно българско изкуство. През 2009 г., 2007 г. и 2006 г. получава финансова подкрепа от NYFA, Американската Фондация за България и Европейската Културна Фондация. През 2002 г. е резидент на CEC ArtsLink Residency в Института за Изкуство в Кливланд (Охайо). Д. Костова е ментор в Immigrant Artist Program. Понастоящем е директор на кураторски проекти в Галерия Радиатор и член на борда на програмата за обмен CEC Artslink. Живее и работи в Ню Йорк.

Илина Коралова е родена в София. Завършила е с магистърска степен история на изкуството в Националната художествена академия в София през 1998 г. и курса за куратори на Фондация Де Апеа в Амстердам през 2001. Тя е изкуствовед, куратор и проект-менеджър на свободна практика, хоноруван преподавател в Академията за изсячни изкуства в Лайпциг. От името на ifa (Институт за международни връзки) Щутгарт (Германия), ръководи организацията на Германския павилион на 56-то Биенале във Венеция 2015. Между 2012 и 2013 е координатор на международния проект Europe (to the power of) n, серия от изложби, показани в седем европейски държави и Китай, организирани от Гьоте-Институт Лондон. Между 2002 и 2012 работи като куратор в Галерията за съвременно изкуство Лайпциг. Наред с изложбите, които е организираща в Галерията за съвременно изкуство в Лайпциг, И. Коралова е куратор на международни изложби, показвани в София и Пловдив (България), в Дрезден, Аугсбург, Мюнхен (Германия), Грац (Австрия), Словени Градец (Словения), Лион (Франция). През 2019 е куратор заедно с Емила Миразчиев на изложбата „Изкуство. Без граници. Пловдив.“, която е част от официалната програма на Пловдив – Европейска столица на културата 2019.

Принцеска Красота, видео, надуваеми обекти, 2020, Колекция Leo Kuelbs
Princess Beauty, video, inflatables, 2020, Leo Kuelbs Collection

Принцеска Красота

Видеото е създадено и показано за пръв път в рамките на група изложба, занимаваща се със стереотипното обрисване на героите от приказките: положителните характери са красиви, злите – грозни, принцът се оженива за принцесата...

За актьори на своето видео Даниела Костова избира три 9-годишни деца, три бъдещи „принцеси“. Глас зад кадър им напелва наставления за добро поведение: стой изправена, не си криви очите, не шавай, не млякай, не скачай... Но в построения за снимките ярък, сюрреалистичен декор от надуваеми цветя и златни обръчи, децата скачат, лудуват, правят точно обратното на това, което се изисква и очаква от тях. В живота тяхното поведение се формира от най-ранна възраст, налага им се да приемат стереотипи, социални условности и ограничения. Но в „Принцеска Красота“ те все още могат да са самите себе си, да объркват реда, да създават безредие и поне в един кратък момент да са наистина свободни.

Даниела Костова: Намирам видеото за добър завършек на изложбата. То е не само в контраст с нормираното и контролирано общество, което изобразявам в „Déjà-vu. Ресторант“. Само по себе си то е и отражение на цялата леко налудничава, бих казала „давадистична“ обстановка, в която се намираме, със загубата на усещането за стабилност, с невъзможността да разберем кое е реално, кое се случва в действителност и кое е някаква история, която ни се разказва. Но „Принцеска Красота“ е и забавно, оптимистично видео, с което искам да вярвам, че все още можем да се извадим от някои самоналожени рамки, да погледнем на света от смешната и шарената му страна. И въпреки че годината не беше лесна, си давам сметка, че именно тази особена ситуация ми даде ключа към настоящата изложба. Защото в нея има много креативен потенциал, защото не е фиксирана и нещата се наместват по нов начин...

Даниела Костова и Илина Коралова благодарят на Мария Василева и на целия екип на Галерия „Структура“ за възможността да реализират изложбата и за вдъхновяващата съвместна работа. Специални благодарности на Асен Илив и Георги Георгиев-Жоко. Daniela Kostova and Iliina Koraloava want to thank Maria Vassileva and the whole Structure Gallery team for the opportunity to hold the exhibition and for the inspiring collaboration. Special thanks to Assen Iliiev and Georgi Georgiev-Zhzhoo.

Daniela Kostova was born in Sofia. She graduated with a master’s degree from the Rensselaer Polytechnic Institute (RPI) in New York and the National Academy of Arts in Sofia, majoring in painting. She is interested in comparing and contrasting different cultural models by looking for intersections between them and studying the hybrid forms that arise from such crossovers. D. Kostova has exhibited her works in places such as the Queens Museum (New York), Institute of Contemporary Art (Sofia), Kunsthalte Wien (Austria), Antakya Biennale (Turkey), Centre d’Art Contemporain Genève (Geneva), Fondazione Sandretto Re Rebaudengo (Turin), Kunsthalte Fridericianum (Kassel) and many others. The New York Times, Brooklyn Rail, Flash Art International, Art in America, etc. have published articles about her works.

In 2019, Daniela Kostova implemented the project “Dreams for the Future”, consisting of wrapping Ringturm, a skyscraper housing the HQ of the Austrian insurance company Wiener Städtische. In 2016, the artist presented a solo exhibition at the A.I.R. Gallery in New York and held a creative residency at the ZK/U – Center for Art and Urbanistics in Berlin. In 2011, she won the Unlimited Award for Contemporary Bulgarian Art. In 2009, 2007 and 2006, she received grants from the NYFA, the American Foundation for Bulgaria and the European Cultural Foundation. In 2002, she was a resident at CEC ArtsLink of the Cleveland Institute of Art, Ohio. D. Kostova is a mentor in the Immigrant Artist Program. She is currently the director of curatorial projects at the Radiator Gallery and a board member of the CEC Artslink exchange program. She lives and works in New York.

Iliina Koraloava was born in Sofia. She graduated with a master’s degree in Art History from the National Academy of Arts in Sofia in 1998 and completed the Curatorial Training Programme of the De Appel Foundation in Amsterdam in 2001. She is an art critic, curator and freelance project manager, part-time lecturer at the Academy of Fine Arts in Leipzig. On behalf of ifa (Institute for Foreign Cultural Relations), Stuttgart (Germany), she managed the organization of the German pavilion at the 56th Venice Biennale 2015. Between 2012 and 2013, she coordinated the international project Europe (to the power of) N, a series of exhibitions shown in seven European countries and China and organized by the Goethe-Institut London. Between 2002 and 2012, she worked as curator at the Leipzig Museum of Contemporary Art. Along with the numerous exhibitions she has organized at the Museum of Contemporary Art in Leipzig, I. Koraloava has curated international exhibitions shown in Sofia, Plovdiv (Bulgaria), Dresden, Augsburg, Munich (Germany), Graz (Austria), Slovenj Gradec (Slovenia) and Lyon (France). In 2019, she was co-curator, together with Emil Mirazchiev, of the exhibition “Art. No Borders. Plovdiv.”, which was part of the official program of Plovdiv – European Capital of Culture 2019.

National Culture Fund Bulgaria

Национален фонд „Култура“. „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в сферата на изкуствата“
National Culture Fund: “One-year program to support private professional organizations in the field of arts”

С любезното съдействие на Матиас Бръл
With the kind support of Matthias Brühl

Даниела Костова / Daniela Kostova

БУРИ, ПАРК, ПРИНЦЕСИ С РОЛКИ

STORMS, PARK AND PRINCESSES WITH HAIR ROLLERS

куратор: Илина Коралова / Curator: Iliina Koraloava

Самостоятелната изложба на Даниела Костова представя три творби, които са създадени между февруари 2020 и февруари 2021. Времевият отрязък е важен, защото, както казва самата художничка: „Имам чувство, че времето през тази година за мен едновременно спря, сви се и се разду неимоверно. И в този смисъл, изложбата в „Структура“ представява моята лична перспектива към един особен, странен, дори налудничав момент.“

“Бури, парк, принцеси с ролки“, не без ирония, отразява парадоксите на (само)изолацията и осъзнаването важността на социалния контакт; на (само)ограниченията и засиленото желание за тяхното премахване. В един по-широк контекст, Даниела Костова изследва границите на позволеното и преминаването отвъд тях, взаимодействието между ред и хаос и как тези взаимно се подхранват. Обект на интереса на художничката е противоречието между затварянето в интимното пространство на дома и едновременно с това „преоткриването“ на природата, стремежът към открити, свободни пространства, които в действителност са изцяло регулирани.

Изложбата разглежда и психологическите ефекти на живеенето в постоянно събразяване и следване на определени стереотипи на поведение в общество, превърнало сигурността в основен приоритет. Липсата на такава, поражда тревожност – било то, поради заплахата от природни, невъзможни за контролиране катаклизми, било, поради несигурността в социален и икономически аспект. На тази тревожност Даниела Костова противопоставя непринудеността и спонтанността на играта и игрането, които позволяват на участващите поне за един кратък момент да бъдат самите себе си, да объркват правилата, да създават безредие и да бъдат свободни.

Бурите отвътре

интерпретира цитат, прочетен в списание „Ролинг Стоунс“:

“Ако мислиш, че бурите отвън са страшни, почакай да видиш бурите отвътре“. Статията описва чувството за тревожност, наблюдавано от психолози у деца между 7 и 11 години, конфронтирани с промените в околната среда, причинени от възрастните. Тревожност, породена от усещането за безсилие и невъзможността да повлияят на процеса.

Даниела Костова: През пролетта и лятото на 2020 г. докато бях в Трой – град на 3 часа път от Ню Йорк, участвах в проект, озаглавен Art Off-Line, който представяше работи по фасади или външни пространства на местата, в които художници пребиваваха по време на извънредната обстановка. Проектът беше реакция на необходимостта от алтернатива на затворените за посетители галерии и музеи. За него създадох „Бурите отвътре“, произведението, което виждате във фоайето на галерията.

Бурите отвътре, текст, фотография върху винил, 2020
The Storms Inside, text, photos on vinyl, 2020

The Storms Inside

is derived from a quote from a Rolling Stone article:

“Think the storms are bad outside, wait until you see the storms inside.“ The article describes the feeling of anxiety observed by psychologists in children aged 7–11, when they are confronted with environmental changes caused by adults. In these children, anxiety stems from a feeling of helplessness and an inability to have a meaningful impact on the process.

Daniela Kostova: In the spring and summer of 2020, I was in Troy, a city 3 hours from New York.

There, I participated in a project called Art Off-Line, which featured works created on facades or in the outdoor areas of the artists residences during the emergency situation. The project was a response to the need for an alternative to galleries and museums, which were closed to visitors.

My contribution was *The Storms Inside*, the work displayed in the gallery’s lobby.

This project drew attention to places in the city where the public rarely encounters art. I installed my work on the facade of our house and cars started slowing down when they passed, people came over from the bus stop or just stopped during a walk. The work found new audiences, new kinds of communication, and a new kind of community. I worked with whatever materials were on hand, e.g. a photo taken on my phone, which I enlarged and printed on a regular copier. And the glue for mounting the image I made from flour, sugar and water.

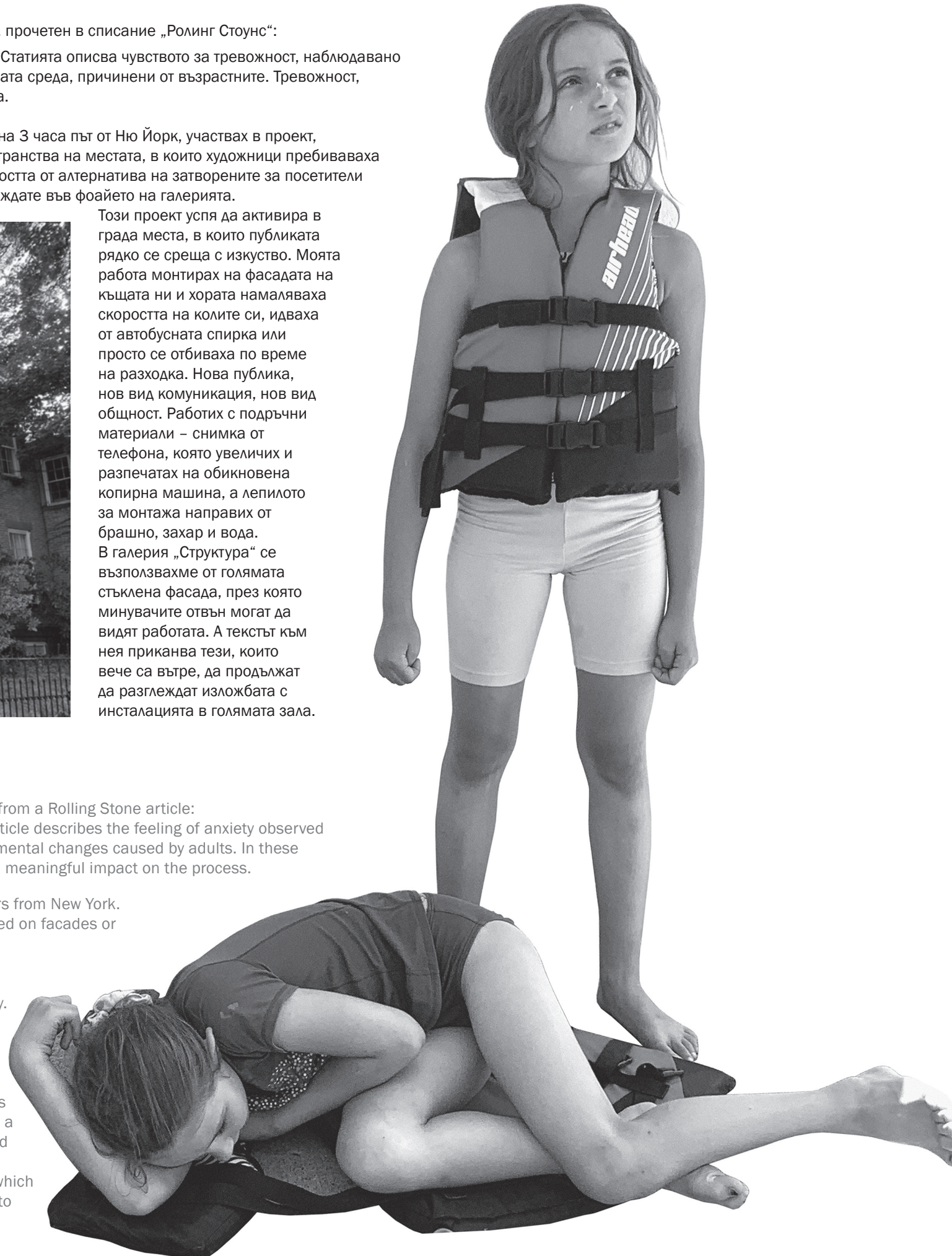
At the *Structure* Gallery, we took advantage of the large glass facade, through which passers-by could see the work. Its caption invites those who are already inside to continue to view the exhibition with the installation in the great hall.

април – май 2021 / April – May 2021

Daniela Kostova’s solo exhibition features three works created between February 2020 and February 2021. This period is important because, as the artist herself has said, “This year, it seemed to me that time stopped, contracted and expanded greatly – all at once. And in that regard, the exhibition at Structure represents my personal perspective on a special, strange and even crazy moment.”

With a hint of irony, *Storms, Park and Princesses with Hair Rollers* reflects the paradoxes of (self-) isolation and the realization of how important social contact is, as well as (self-) restrictions and the growing desire to remove them. In a broader context, Daniela Kostova explores the limits of what is allowed and the consequences of crossing those lines, the interaction between order and chaos and how they feed off each other. The artist shows her interest in the contradiction between confining ourselves in the intimate space of our homes and, at the same time, “rediscovering” nature, the pursuit to be in open, free spaces, which are in fact fully regulated.

The exhibition also examines the psychological effects of living in constant compliance and following certain behavioral stereotypes in a society that has made safety a top priority. People are so used to safety that they become anxious when it is gone, be it due to threats of natural, uncontrollable cataclysms or because of social and economic insecurity. Daniela Kostova juxtaposes this anxiety with the ease and spontaneity of playing games that allow the participants to be themselves, to mix up the rules, to create disorder and to be free, at least for a while.

www.structura.gallery

София 2021, Sofia

Автори: Илина Коралова, Даниела Костова

Authors: Iliina Koraloava, Daniela Kostova

Редактор: Мария Василева / Editor: Maria Vassileva

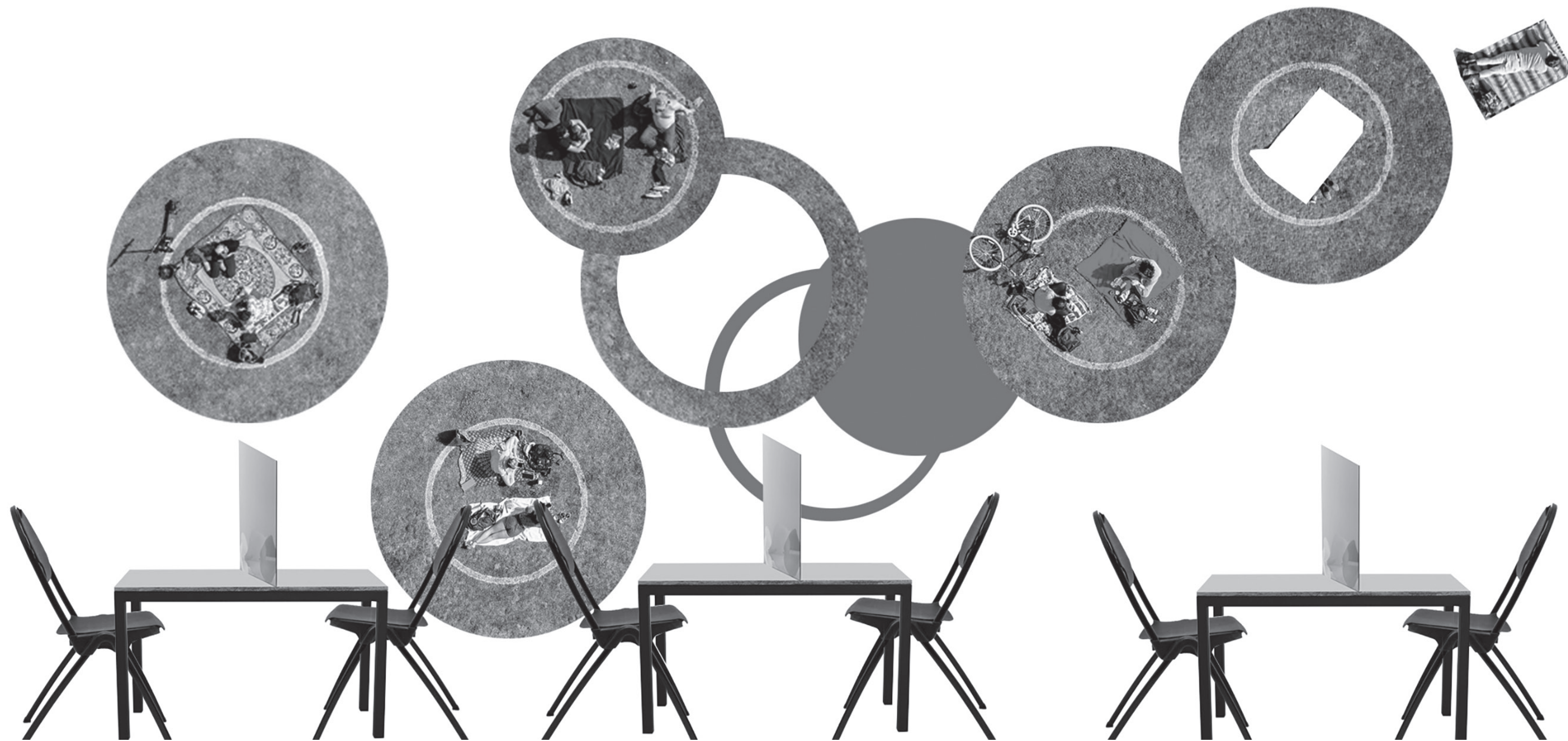
Превод на английски: Петър Цанев / English Translation: Petar Tzanev

Дизайн: НОМ / Layout: NOM

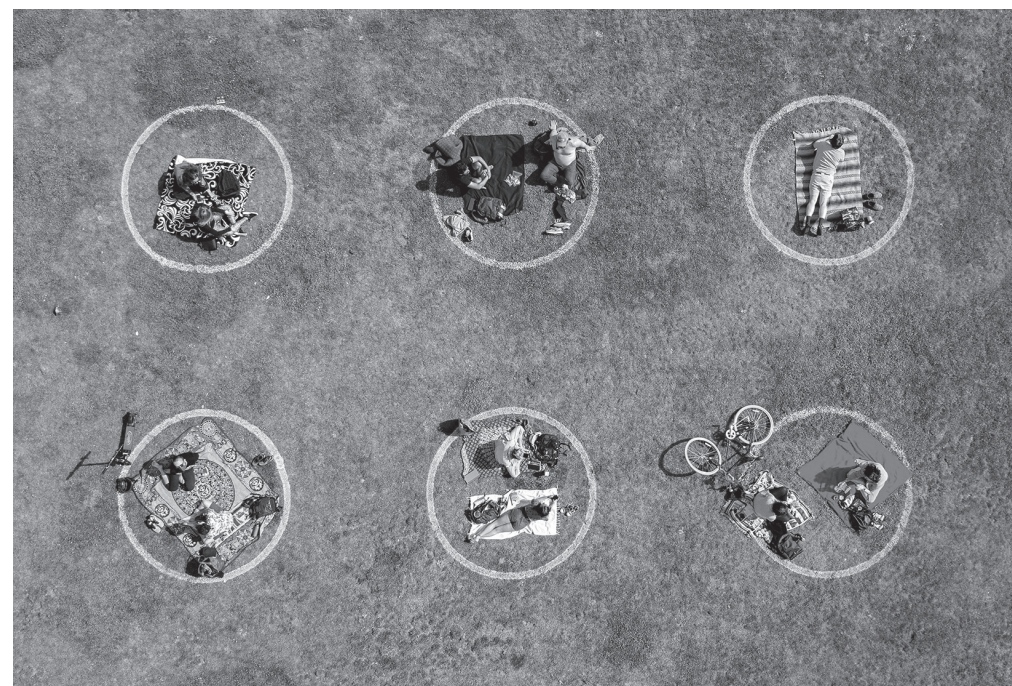
Печат: ИлюзионЕкспронт / Print: IllusionEкспронт

Издател: Галерия Структура / Publisher: Structure Gallery

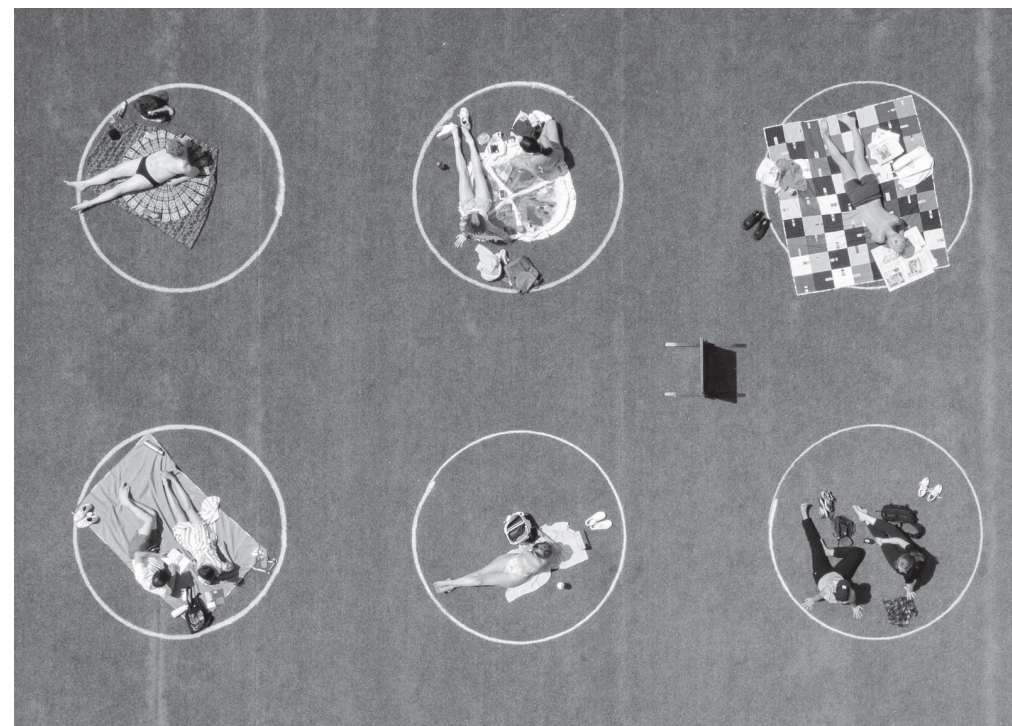
ул. Кузман Шанкарев 9, София 1000 / 9, Kuzman Shapkarev Str., Sofia 1000

Déjà-vu. Ресторант, 2021, инсталация за конкретно място, фотография, маси, плексиглас, намерени обекти
Déjà-vu. Restaurant, 2021, site-specific installation, photography, tables, plexiglas, found objects

Долорес парк в Сан Франциско, фотография Джош Еделсън
Dolores park in San Francisco, Photo by Josh Edelson

Домино парк в Бруклин, фотография Марсела Виноград
Domino park in Brooklyn, Photo by Marcella Winograd

Déjà-vu. Ресторант

Работата се състои от дигитално обработени фотографии, изобразяващи сцени, заснети в парка. Изходното изображение е намерена в интернет снимка на хора, правещи пикник на поляна, в маркирани от властите кръгове, така че да са на достатъчно разстояние едни от други. Ситуацията сама по себе си е парадоксална. В противоречие с досегашната тенденция – в интимната сфера на дома човек да е независим от регулациите на обществените пространства – природата, откритите места, изведнъж са придобили статус на „свободни“. Илюзия, при наличието на засилен контрол и на практика строго моделиране и модулиране на тези пространства.

Намерената в интернет фотография е доразвита и пренаредена от художничката с колажирани и инсценирани от нея подобни ситуации. В тези ситуации обаче хората преминават или се опитват поне да преминат границите на маркировките. Самите кръгове се появяват и върху пода на галерията, като по този начин посетителите трябва да решат дали да останат „на сигурно“ в кръга и оттам да наблюдават изложбата или да прекратят „ограничениата“ и да се разхождат свободно из залата. Окръжността е метафора на цикличността, с която кризи от различно естество върхлитат човечеството: политически, икономически, социални, природни...

На фона на парковите композиции, в залата са разположени маси с по два стола. По средата на масите са поставени полупрозрачни прегради, в които седящите виждат или собственото си отражение, или лицето си, насложено върху това на човека отсреща. Непосредственото общуване все повече е възпрепятствано от виртуалните прегради, които сами си поставяме. Към тях сега се прибавят и чисто физическите. В същото време, огледаната плоскост предполага вглеждане в себе си, самоанализ, самопреценка.

Скулптурната инсталация е репродукция на работата на Даниела Костова "Déjà-vu", показана на фестивала Underground II в НДК в София през 1998 г. Творбата изведнъж придобива актуално значение близо 25 години след създаването ѝ, като в разширения вариант тя е и опит затвореното пространство на галерията да се отвори, стените да станат „прозрачни“, „вътре и вънка“, „частно и публично“ да разменят местата си.

Даниела Костова: Инсталацията, която създадох специално за галерията, обобщава търсенията ми от последните години, не само по отношение на темите, но и по отношение работата ми с материала. В предишни работи поставям под въпрос идеята за сигурност, за безопасност, като едновременно с това разглеждам еволюцията на идеята за свобода, толкова експлоатирана в американското общество. За мен, игралните детски площадки в САЩ са обектът, който вълпява идеята за контролираното тяло, ограничено и моделирано от начина, по който тези площадки са направени. Усещането, че там няма „свободна игра“, че няма избор, че има стандартизация и налагане на правила, които позволяват на властта да контролира публичното пространство, е много обезпокояващо. Метафората за света като игрална площадка се превръща в чест мотив на инсталациите ми, например в "Adventure Playground" или "Loose". "Déjà-vu. Ресторант" пък представя света като парк и ресторант – прецизно разчертан и разграфен на безопасни зони. Бих нарекла това по-скоро „дизайн на общество“.

Първоначално фотографите ми бяха изцяло конструирани и инсценирани от мен, с подходящи реквизити, специална обстановка и осветление. Постепенно вниманието ми започна да привличат фотографии в медиите, представящи необичайни ситуации от ежедневието, към които аз колажирах нови елементи или участници, заснети в студио. За настоящата инсталация взех за основа фотография, публикувана в интернет, на която закупих правата. Използвах я изцяло, но и самата аз направих снимки в реална обстановка. Намерените обекти, които използвам – книги, дървени греди, стари автомобилни гуми (в зависимост от конкретната работа), са като продължение в триизмерното пространство на плоските изображения. Често обаче и самата фотография се превръща в триизмерен обект – колона или издигната от пода платформа. По този начин се опитвам да засили сетивния и емоционален ефект върху зрителите и така те, буквално визайки в него, да станат част от света, който създавам.

Déjà-vu. Restaurant

The work consists of digitally processed photographs depicting scenes captured in the park. The reference image was a photo found online, showing people having a picnic in a meadow that had marked circles to ensure they were far enough apart. The situation itself is paradoxical. Contrary to what we had until now, with people free from the rules of public spaces in the intimate sphere of their homes, nature and open spaces have suddenly acquired the status of being "free". This, of course, is an illusion given stronger rule enforcement in those spaces in practice, as well as in their strict modelling and modulation.

The photo found online was further developed and rearranged by the artist with collages of similar staged situations. In these situations, however, people cross or at least try to cross the boundaries of the markings. The circles in question also appear on the gallery floor, so visitors have to decide whether to stay in the safety of the circle and observe the exhibition from there or cross the lines and walk freely around the hall. The circle is a metaphor for the cyclical nature of various crises that befall humanity: political, economic, social, natural...

Against the backdrop of these park compositions, tables with two chairs appear in the hall. In the middle of the tables, there are semi-transparent partitions, on which the seated visitors see either their own reflection or their face superimposed on that of the person opposite. Immediate communication is increasingly hampered by the virtual barriers we put up in front of ourselves. Purely physical ones are now being added to those. At the same time, the mirror surface implies self-reflection, self-analysis, self-assessment.

The sculptural installation is a reproduction of Daniela Kostova's work *Déjà-vu*, shown at the Underground II Festival at the National Palace of Culture in Sofia in 1998. The work is suddenly relevant again, almost 25 years after its creation. Its updated version is also an attempt to open up the closed space of the gallery, to make the walls transparent, and to swap the places of "inside and outside" and "private and public".

Daniela Kostova: The installation, which I created especially for the gallery, summarizes my pursuits in recent years, not only in terms of topics, but also in terms of my work with the material. In previous works, I have questioned the idea of security and safety, while at the same time examining the evolution of the idea of freedom, which is so exploited in American society. To me, playgrounds in the United States embody the idea of the controlled body, limited and modelled by the way those playgrounds are made. It is very disturbing to feel that there is no free play, that there is no choice, that standardized rules are imposed to allow the government to control public space. The metaphor of the world as a playground has become a common theme in my installations, such as *Adventure Playground* or *Loose. Déjà-vu. Restaurant* presents the world as a park and restaurant – precisely delineated and divided into safe areas, i.e. a design of society.

Initially, I constructed and staged my photos by myself, with appropriate props, special sets and lights. Later, my attention gradually began to be drawn to photographs in the media, showing unusual everyday situations. I attached collages of new elements or shots of participants taken in a studio. For this installation, I used a photo posted online after buying the rights to it. I used all of it, but also took pictures in real settings.

The found objects I use – books, wooden beams, old car tires (depending on the specific work) – are like a 3D extension of flat images. However, the photo itself often becomes a three-dimensional object – a column or platform raised from the floor. I try to enhance the sensory and emotional effect on the viewers by inviting them to literally enter the work, thereby becoming part of the world I have created.

Loose, инсталация за конкретно място, смесена техника, 2016
Loose, Site-specific installation, mixed media, 2016